

Vrijdagse vertaalslag: randjes

Misschien moet een vertaler veel fantasie hebben. Soms komt er beeldspraak voorbij waarvan je niet goed weet wat je ermee moet.

Op het ogenblik ben ik bezig met een thriller. Bepaald geen poëtisch werkje. Nee, er wordt veel achtervolgd en geschoten, en de helden en heldinnen schrikken er niet voor terug om uit vliegtuigen te springen en zo. Het is een boek met een kloeke toon.

En dan ineens, midden tussen al het geweld, het volgende zinnetje: *His voice softened at the edges.*

Op dit blog is al vaker gesproken over heel dicht bij de tekst blijven, of juist uit de losse pols vertalen, vrijheid blijheid, als het maar lekker leest. Aanhangers van deze laatste aanpak zullen weinig moeite hebben met het zinnetje; de 'hij' uit het verhaal gaat gewoon zachter spreken, of iets dergelijks. Maar stel dat je dicht bij de tekst wilt blijven? Wat doe je dan met de randjes van die stem?